

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eginhartvs De Vita Caroli Magni, Animadversionibvs Illvstratvs

Bessel, Friedrich
Reinhard, Johann Friedrich

Helmeftadii, 1667

Animadversiones Ad Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10996

ANIMADVERSIONES
AD CAP. XIII.

Contra Auares, seu Hunos] Huni duplices memorantur, Asiatici alii, qui supra Caspios & Albanos ponuntur à Dionysio : alii Europæi, quorum Procopius lib. V. meminit. Atque hi fortassis Coloni illorum fuere, quod probabiliter conjicit Spigelius ad lib. v. Austriad. Bartholin. p. 567. Sunt qui ab Hunis istis Avaribus, Hungaros originem traxisse existiment, ut ab Hunnis primum Hunnari, deinceps Hungari appellati fuerint. Sanè pro Hunis Hungaros intellexisse videtur Siffrid. Presbyter Epit. lib. 1. anno 801. quem confertim alii secuti. A loco denominationem cepisse facile crediderim: à gente autem descendisse, asserere non æquè est proclive. Etenim Carolus Crassus imperabat, quando Hungarorum primùm audita sunt arma. Sub eo enim, gentem Hungarorum de Scythiâ egressam, in Pannoniam venisse, ejectisque deinde Avaribus seu Hunis, Patriam illam obtinuisse scribit Gobelin. Persona, Cosmodrom. et. 6. cap. 43. Quamvis alii Arnolphi Cæsaris temporibus, Pannoniam, Daciamque eos occupasse referant, ut videre est apud Reginon. ad ann. 889. & Otton. Frising. lib. v. Chron. cap. 10. Quid quod & Hungarorum annales præferant, novam tum Scytharum manum Duce Cusala, in Daciam, & vicinas regiones, per varia bella incolis exhaustas, commigrasse. Quamobrem planè diversos ab Hunis Avaribus, Hungaros esse oportet, id quod jam tum demonstratum præter Irenicum, Spigeliumq; Hermanno Conringio lib. 3. de Fin. Imperii Germ. cap. 17. p. 270. Ne quid nunc adjiciam, quod aliàs à vero abluere profus non videtur, Gentem illam, quæ hodie in Pannoniâ residua est, ac lingua nostrate Germanicâ utitur, ex Avarum, aut Dacorum reliquiis superstitem mansisse: cum alioquin tot fabulæ de translatione Saxonum à Carolo M. facta, in Transylvaniam, ubi vis occurrant, quas tamen suo etiam suffragio probarunt, Antonius Bonfinius Rer. Hung. Dec. 1. lib. 9. itemque Joan. Boëmus lib. 111. de Morib. Gent. c. 5. De Hunnorum autem origine Sigebertus, veterum fabulas secutus, existimat, eos ex Alrunnis, & Faunis Ficiariis ortos, Cosmograph. suæ Introduct. pag. 481. Edit. Pistor. Quæ ipsa non aliter explicanda sunt, quam apud veteres, qui terræ & cœli nominabant filios, quorum genus investigare non poterant, teste Servio ad lib. 1. Georg. v. 9. Cæterum bellum contra Auares à Carolo cœptum est ann. 791. teste Adelmo, ac Reginone lib. 11. tanto apparatu, ut bipartito Pannoniam impeteret, ex Aquilonari, & Australi parte: tantâ felicitate, ut devastatâ longè late-

gè lateque Pannoniâ, incolumis cum exercitu rediret. Insequentibus annis (nam per *novennium*, vel *octennium*, ut Auctori visum, hoc bellum gestum est) Pipinus filius Caroli, & Geroldus Dux Bajoariæ, quod reliquum erat ex nobilitate Hunnorum, attriverunt.

Locus in quo Regia Cagani erat) Cagani nomen Hunnorum Regibus commune fuisse, egregiè monent Gregorius Turonensis *lib. 4. c. 29.* Aimoinus *lib. 4. cap. 93.* ac Sigebertus *ad ann. 520.* Et profectò antiquissimâ consuetudine id factum arbitror, quâ Flavii Longobardorum Reges dicti sunt, teste eodem Sigeberto *ad ann. 586.* Indorum *Taxila* teste *Curtio 8. 12. 23.* Parthorum *Arsacida* Justin. *41. 5. 6.* Ægyptiorum *Ptolomæi*; quæ & alia doctè observavit Joh. Freinsheimius *Indice in Justin.* cui facem præluxit Servius *ad lib. XII. AEn. v. 529.* Itaque nescio, annon ap. Reginon. *lib. 11. ad ann. 796.* legendum sit *Kagam* pro *Karam* in his: *Venit legatio Pipini regis ad Patrem in Saxoniam, quæ dixit Araros, post interfectionem priorum ducum, super se constituisse regem nomine Karam, & Pipinus contra eum certare disponderet.* Legendum, inquam, *Kacam*, vel *Kagam*. Certè hic princeps est, inter eos quos nominat Auctor *annal. Fuldens. ad ann. 796.* *Cagam & Jugurro*, qui duo intestinâ cladè à suis occisi sunt, *Aventinus lib. IV. pag. 198.* *Iringus & Iugurro, Cagani, hoc est Hunnorum reguli interempti sunt.* Regia autem illa, *Ringus* ab incolis, à Longobardis *Campus* dicta, direpta est ab Erico Duce Forojuliacensi, Thesaurusque priscorum regum, multâ seculorum prolixitate collectus, direptus & ad Carolum missus est. Vnâ igitur cum Regibus ac Regia cecidit omnis gloria & nobilitas Hunnorum, teste Sigeberto *ad ann. 804.* *Annal. Nuenar. ac Pithœi ad ann. 796.*

Ericus Dux Forojulianus) *Henricum* vocant *Regino lib. 11. ad ann. 796.* ac Sigebert. *ad ann. 767.* *Ehericum* *annal. Fuldens. ad ann. 796. & 799.* quod perinde est, cum ab eodem themate utraque nominis inflexio descendat, *Venetia & Histria præfectum*, nescio an verè, appellat *Aventin. lib. IV. p. 208.* Cecidit præstantissimus ille, ac multis adeò victoriis clarissimus Princeps, per insidias civium à suis peremptus, ut clarè Sigebert. *ad ann. 799.*

Geroltus Bajoaria Præfectus) Ita omnes appellitant, exceptò Sigebertò *ad ann. 800.* qui *Gerardum* nominat. Sed & ibi, si quid video, rescribendum *Geraldus*. Idem enim nomen *Geroldus*, *Gerholtus*, *Geraldus*: diversum est *Gerardus*. Fratrem fuisse *Hilderici*, *Reguli Svevorum*, & *Hildegardæ* *Reginæ*, *Uxoris Caroli*, scribit *Avent. lib. IV. p. 200.* signiferum Caroli piissimum vocat *Hermann.* *Contract. Chron. ad ann. 799.* eoque inter martyres adnumeratum, ex *visione Wettini* memorant *Regino lib. 11. ad ann. 799.* ac Sigebertus *loco citato.* *Visio illa Augiensis Wettini Monachi extitit*
apud

apud Goldastum; quam carmine reddidit *Walafridus Strabus* anno ætatis suæ 18. ab *Heitone* Episcopo Basileensi, & Consiliario Caroli M. perscriptam. Animadverti tamen, visionem illam jam olim à *Iacobo Fabro Stapulensi*, in volumine *trium Virorum & trium Spiritual. Virg.* (quod ab *Henrico Stephano*, Roberti parente, editum Parisiis, ann. 1513.) productam, sub nomine *Uguetini Monachi*, cujus verba, quoniam liber in paucissimorum est manibus, adscribam: *De Geroldo vero quodam Comite, dixit idem Angelus, quod in requie esset, gloriæ martyrum adequatus; zelo inquitens Dei in defensione sanctæ Ecclesiæ, infidelium turbis congressus, temporalis vitæ dispendia est passus, ideo æternæ vitæ particeps est factus.* Hæc *Wettinus Monachus* fol. 18. b. *Geroldi* hujus Epitaphium possederat idem *Goldastus*, ut videre est, ex *fragm. Epistola ad Velferum, Replicat. pro Imperio cap. 11. p. 115.*

CAPUT XIV.

1. * **B**ohemanicum quoque & * Hilinonicum, quæ * R. Bohemanicum. postea exorta sunt, diu durare non potuerunt: quorum utrumque ductu CAROLI junioris, celeri fine completum est. † Ultimum contra Nordmannos, qui Dani vocantur, primò piraticam exercentes, deinde majori classe littora Galliæ atque Germaniæ vastantes,
2. bellum susceptum est. † Quorum rex *Godefridus* adeò vana spe inflatus erat, ut totius sibi Germaniæ promitteret potestatem. Frisiam quoque & Saxoniam, haud aliter at-
3. que suas provincias æstimabat. † Iam *Abotritos*, vicinos suos, in suam deditioem redegerat, jam eos sibi vestigales fecerat. † Jaçtabat etiam se brevi * *Aquasgrani*, ubi * MS. Aquasgrani. regis comitatus erat, cum maximis copiis adventurum.
4. † Nec dictis ejus, quamvis vanissimis, omnino fides abnuebatur, quin putaretur tale quid inchoaturus, nisi festi-
5. natâ fuisset morte præventus. † Nam à proprio satellite interfectus, & suæ vitæ, & belli à se inchoati finem * ac * MS. celebravit. L. celebravit. celeravit.

ANIMADVERSIONES

AD CAP. XIV.

Bohemanicum quoque & Hilinonicum) Bohæmicæ Expeditionis hanc causam